

Terra de confort

La Selva combina amb saviesa els grans escenaris amb els petits detalls

"Aquesta és una de les grans característiques de la comarca: la presència del bosc entre els camps petits, fins que la seva proximitat sembla tornar càndids. Això fa que el paisatge es presenti ple, moblat: a l'estiu, especialment, quan al costat dels boscos menuts apareixen les garbes d'espigues dels camps i, en el fons, les puntes de llança brillants de les fulles dels blatdemorars. Si encara hi afegim les masies, que en determinats llocs de la Selva són admirables, bellíssimes (com per exemple a la rodalia de Santa Coloma de Farners), el conjunt constitueix un dels hàbitats més equilibrats d'aquest país, un dels més confortables. La gent respon a aquestes característiques de la terra i advertim immediatament que és d'una gran amabilitat". Així veia Josep Pla la comarca de la Selva en la *Guia de Catalunya* que va escriure el 1971.

La Selva és, efectivament, moltes coses, però abans que res és l'origen de la Costa Brava. Ho és físicament, però també conceptualment, ja que aquesta denominació —que ha fet tanta fortuna a nivell internacional— va ser encunyada pel periodista Ferran Agulló el 1905 referint-se precisament a les costes de la Selva. La publicació del nom Costa Brava data del 1908 quan apareix per primer cop a *La Veu de Catalunya*; més tard s'estén a tota la costa gironina fins a la frontera francesa i el 1965 pren el caràcter de denominació oficial.

La Costa. Aquest sector meridional de la Costa Brava, que és la costa de la Selva, inclou tres viles amb una acusada personalitat i amb unes diferències notables. Potser l'únic vincle en comú entre elles —a banda del fet, és clar, de pertànyer a la mateixa comarca— sigui el fet de compartir una tradició de comerç marítim per la Mediterrània i més tard amb Amèrica i una activitat industrial lligada a la navegació i a la indústria del suro i els taps. Aquestes tres poblacions són Blanes, Tossa de Mar i Lloret de Mar.

Blanes és la primera població de la

pescadors de Blanes del segle passat.

Mar i Murtra. Però Blanes és conegut de manera molt especial per dos jardins botànics de gran interès. Un d'ells és Mar i Murtra, que va ser fundat per l'alemany Karl Faust, i que inclou dins el seu recinte abocat a la mar més de 5.000 espècies. L'altre jardí és Pinya de Rosa que està especialitzat en plantes tropicals.

Tossa de Mar és, a l'igual de Blanes, una població amb *skyline* propi. En el cas de Tossa l'obra humana hi té molt a veure amb aquesta silueta ja que està formada en gran

PATRONAT DE TURISME COSTA BRAVA GIRONA

part pel recinte de muralles medievals que s'enfila pel promontori que tanca la badia, un recinte reforçat per set belles torres i que inclou la vila vella amb restes de l'església antiga i del Palau del Governador (segle XV). La vila nova s'estén a partir de l'arc dibuixat per la platja i és ple-

na d'hotels, restaurants i comerços on es pot trobar de tot. Un dels tresors amagats de Tossa que val la pena descobrir és el Museu Municipal creat el 1935 que, tot i les seves modestes dimensions, conserva obres de grans pintors relacionats amb la vila com Marc Chagall o Joaquim Sunyer.

Entre Blanes i Tossa es troba Lloret de Mar que ha esdevingut la principal destinació turística de la Costa Brava alhora que un dels seus nuclis més cosmopolites. La vila té una població al voltant dels 16.000 habi-

Costa Brava per la banda sud. Un espectacular turó, amb les restes del castell de Sant Joan, serveix de balcó al Mediterrani i a la vila que té un port de pesca i un port esportiu. Té també interessants edificis gòtics dels segles XIV i XV fets pel llinatge dels Cabrera, com l'església, part del Palau Senyorial o la font del carrer Ample. El seu atractiu i ampli passeig marítim invita a la passejada tranquil·la i hi podem descobrir el monument a Joaquim Ruyra que, amb una prosa admirable, va saber retratar la vida dels

La vila nova s'estén a partir de l'arc dibuixat per la platja i és ple-

PATRONAT DE TURISME COSTA BRAVA GIRONA

tants però passa dels 200.000 en plena temporada turística. A Lloret es poden viure ambients de molts països d'Europa i hi ha restaurants amb la cuina més exòtica. Tot i això, no ha perdut les seves tradicions com el ball de les Almorratxes que es balla per la festa major o la processó marítima de sa relíquia que el dia de Santa Cristina (el 24 de juliol) passeja per mar imatge i relíquies d'aquesta santa amb músics dins les barques.

El paisatge de la Selva és extremadament variat i a escassos minuts de les costes escarpades, formades per immensos blocs granítics, trobem el sector pla comprès entre aquests blocs i la zona muntanyosa del Montseny i les Guilleries. Aquesta és una plana que ha estat tradicionalment una cruïlla de camins entre les regions de Barcelona i Girona i per tant una via cap a la resta d'Europa que els romans ja coneixien i utilitzaven. En aquesta terra interior trobem poblacions que han sabut mantenir el seu encant tradicional i que amb el seu ritme vital diferent a la costa fan un contrast que té molt a veure amb aquell equilibri de què parlava Josep Pla.

Balnearis. La capital de la comarca, Santa Coloma de Farners, està situada en un indret frondós on abunden les fonts, com la de Sant Salvador i també són un punt d'interès les termes Orión, un balneari amb una arquitectura remarcable voltat de jardins. El castell de Farners és del segle XI i té un santuari

romànic i barroc; completen aquest patrimoni altres esglésies romàniques com Sant Pere Cercada que va ser un antic monestir, Sant Andreu de Castanyet o Sant Miquel de Cladells.

No es pot marxar de Santa Coloma de Farners sense adquirir les famoses teules a l'igual que no es pot deixar Breda sense emportar-se a casa algun treball de terrissa, producte pel qual la vila destaca i que va arribar a exportar olles i cassoles a Amèrica. Aquesta tradició es manté al costat de la ceràmica artística

Caldes de Malavella és una altra població selvatana que s'associa també amb una activitat concreta: els balnearis. Les fonts d'aigües termals eren ja conegudes en l'època

antiga però l'aprofitament no en va tornar a adquirir importància fins al segle XIX en la línia del que es feia a tot Europa. D'aquella època d'aurada queden dos grans balnearis, el Prats, al centre de la vila, i el de Vichy Català, que l'any que ve farà cent anys i que està situat dins un extens parc.

Altres poblacions que ens poden sorprendre per un motiu o altre són Arbúcies, amb l'impressionant castell de Montsoriu, Sant Hilari Sacalm, per la qualitat de la seva aigua, Anglès, pel barri antic o Amer, amb la plaça Major porxada més gran de Catalunya. Però no haurem fet una visita completa de la comarca fins que no haguem passejat per Hostalric. Situada en un escarpament basàltic que domina la Torredra, Hostalric va ser en l'època feudal capital d'una important jurisdicció i, al llarg dels segles, ha estat capaç de conservar bona part de les seves muralles i del castell.

Laia Cortada

